

Προς τα μέλη Δ.Ε.Π. του τμήματος Φυσικής του Ε.Κ.Π.Α.

“Προσωπικά δεν βλέπω άλλο δρόμο υπεράσπισης του πανεπιστημίου, της υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης και έρευνας, από τη μαζική συμπόρευση όλων μας στην κατεύθυνση της μη εφαρμογής αυτών των μέτρων και εκείνων που θα ακολουθήσουν.”

Τετ, 13/11/2013 -Alfavita 171 like

<http://www.alfavita.gr/arhron/%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%82-%CF%84%CE%B1-%CE%BC%CE%AD%CE%BB%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CF%80-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%84%CE%BC%CE%AE%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%82-%CF%86%CF%85%CF%83%CE%B9%CE%BA%CE%AE%CF%82-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B5%CE%BA%CF%80%CE%B1>

Εκπαίδευση

Αγαπητοί συνάδελφοι,

διανύουμε την 10η εβδομάδα της απεργίας των διοικητικών του ΕΚΠΑ και του ΕΜΠ, με κινητοποιήσεις των μελών του ΔΕΠ και των διοικητικών στα περιφερειακά πανεπιστήμια, ενώ τρέχει η 9η εβδομάδα απεργίας/ αποχής των μελών του συλλόγου ΔΕΠ της Σχολής Θετικών Επιστημών.

Δεν θα αναφερθώ στους λόγους οι οποίοι μας οδήγησαν σε αυτές τις κινητοποιήσεις γιατί είναι σε όλους γνωστές. Σε εκείνο όμως που θέλω να αναφερθώ είναι στη στάση των συναδέλφων μου στο Τμήμα Φυσικής όλη αυτή την περίοδο. Θέλω να αναφερθώ σε αυτή τη στάση όχι ως επικριτής ή κατηγορος αλλά ως ένα απλό μέλος αυτής της ακαδημαϊκής κοινότητας που τον περασμένο Σεπτέμβρη έκλεισε 38 χρόνια παρουσίας στο Τμήμα αυτό, έχοντας ζήσει όλη την σύγχρονη διαδρομή του μέχρι σήμερα.

Ένα Τμήμα με λιγοστούς διδάκτορες εκείνη την εποχή, ένα αξιοπρεπές πρόγραμμα σπουδών, υπολανθάνουσα έρευνα, κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες. Ένα Τμήμα που σήμερα συγκαταλέγεται στα καλά έως πολύ καλά Τμήματα σε παγκόσμιο

επίπεδο. Για να συμβεί αυτό όλοι όσοι το υπηρετούμε κοπιάσαμε πολύ. Και τώρα, αντί αυτοί οι κόποι μας να αναγνωριστούν, αντί να στηριχτεί η ανάπτυξη αυτή από την πολιτεία, η πολιτεία αυτή έρχεται να γκρεμίσει ότι χτίσαμε με τόσο κόπο.

Το δημόσιο και δωρεάν πανεπιστήμιο αποδομείται με ένα τρόπο πρωτόγνωρα βίαιο και συστηματικό, σε όλα τα επίπεδα της λειτουργίας του. Υποχρηματοδότηση σε ποσοστά που υπερβαίνουν το 50%, εγκατάλειψη της οικονομικής στήριξης της έρευνας, αποψίλωση του επιστημονικού προσωπικού, εγκατάλειψη της φοιτητικής μέριμνας, επιβολή κυβερνητικών επιτρόπων με τη μορφή των Συμβουλίων Ιδρύματος, και τώρα διάλυση των διοικητικών υπηρεσιών, ΕΛΚΕ, Υπολογιστικό Κέντρο, Βιβλιοθήκες, Γραμματείες, Φύλακες....

Και κάποιοι από εμάς, μέλη του Τμήματος Φυσικής είπαμε φτάνει, ως εδώ.

Και κάποιοι άλλοι μαζί με εμάς, από το Χημικό, το Βιολογικό, το Μαθηματικό, το Γεωλογικό, το Φαρμακευτικό. Και δύο μήνες τώρα προσπαθούμε να αντισταθούμε στη διάλυση που επιχειρεί η κυβέρνηση. Μαζί με άλλους συναδέλφους άλλων Σχολών του Ε.Κ.Π.Α. και του Ε.Μ.Π., μαζί με τους διοικητικούς.

Και κάθε εβδομάδα που περνάει η κυβέρνηση λαιδορεί τα πανεπιστήμια μαζί με τα φερέφωνά της στα ΜΜΕ, σε αραστή συνεργασία με τα εντεταλμένα Συμβούλια Ιδρύματος (ΣΙ), με μια φωτεινή εξαίρεση το ΣΙ του πανεπιστημίου Κρήτης, στέλνει εισαγγελείς, προσφεύγει στο ΣτΕ, εκβιάζει και απειλεί, και εμείς αναρωτιόμαστε που είναι οι άλλοι συνάδελφοί μας. Αναρωτιόμαστε γιατί δεν είναι δίπλα μας.

Υπάρχουν οι συνάδελφοι οι οποίοι ζουν μόνο από τον μισθό τους, που καταλαβαίνουν τις συνέπειες των μέτρων αυτών αλλά θεωρούν ότι ο συλλογικός αγώνας είναι μάταιος ή ότι έστω και έτσι θα επιβιώσουν με σκληρή δουλειά και κάτω από τις νέες συνθήκες. Υπάρχουν και οι νεώτεροι συνάδελφοι που η γενιά τους δεν συμμετείχε σε κοινωνικούς αγώνες.

Έχουμε αναλογιστεί πως θα είναι το πανεπιστήμιο την επόμενη ημέρα αν περάσουν αυτά τα μέτρα;

Ποια είναι η απάντηση στην αποψίλωση του διδακτικού προσωπικού; Σκέφτομαι τα μέλη ΔΕΠ που θα απομείνουν στον Τομέα μου μετά από 2.5 χρόνια, όταν εγώ αφυπηρετήσω. Από 32 μέλη ΔΕΠ που ξεκίνησαν, μείναμε 18 και τότε θα μείνουν 7! Στην περιοχή της Φυσικής της συμπυκνωμένης ύλης, μια περιοχή της Φυσικής η οποία βρίσκεται στο μέτωπο της σύγχρονης επιστημονικής έρευνας. Δύο χρόνια κοπιάσαμε για να φτιάξουμε το νέο πρόγραμμα σπουδών του Τμήματος Φυσικής, καλλίτερο από ποτέ. Ποιος θα το υπηρετήσει; Οι «εντεταλμένοι διδάσκοντες» με τετράμηνες συμβάσεις; Το ΕΤΕΠ με αναθέσεις διδασκαλίας, όπως λέει το Υπουργείο; Πόσο παραγωγικό ερευνητικά θα είναι ένα μέλος ΔΕΠ που ήδη δεν έχει χαρτί εκτύπωσης, όταν δεν υπάρχει ο παραμικρός κυβερνητικός στρατηγικός σχεδιασμός ανάπτυξης της έρευνας στη χώρα, ενώ ο μόνος «παραγωγικός» τομέας είναι ο τουρισμός;

Και ακούμε συναδέλφους μας να θεωρούν αναξιοπρεπές το να ζητάνε άδεια από την απεργιακή επιτροπή των διοικητικών για να μπουν στο γραφείο τους, όταν 1.300 άνθρωποι μένουν χωρίς δουλειά, ο δε κορμός της διοίκησης των δύο καλύτερων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της χώρας διαλύεται οδηγώντας τα σε αδυναμία λειτουργίας ή επιβαλλόμενη ιδιωτικοποίηση βασικών λειτουργιών τους, η οποία με τη σειρά της θα οδηγήσει σε επιβολή διδάκτρων.

Δεν είναι αναξιοπρεπές να εργαζόμαστε σε ένα πανεπιστήμιο υποβαθμισμένο, αποδεχόμενοι μια βάρβαρη κυβερνητική πολιτική.

Ακούμε συναδέλφους μας να θεωρούν ενοχλητικό να γεμίζουν τα mails τους με πληροφόρηση για τις εξελίξεις λες και πρόκειται για διαφημιστικά φυλλάδια και όχι για το παρόν και το μέλλον τους στο Τμήμα Φυσικής.

Ακούμε συναδέλφους μας να λένε ότι μένουν σπίτι τους άεργοι, ότι καθυστερεί η ερευνητική τους δραστηριότητα και ότι οι φοιτητές θα χάσουν το εξάμηνο ενώ οι γονείς τους πληρώνουν νοίκια.

Αν όλοι αυτοί οι συνάδελφοί συμμετείχαν στις δράσεις τότε η υπεράσπιση του πανεπιστημίου θα ήταν ισχυρότερη, οι ίδιοι δεν θα ένοιωθαν άεργοι, και ο στόχος μας θα ήταν πιο εύκολο να επιτευχθεί.

Και προσπαθούμε να καταλάβουμε που αρχίζει και που τελειώνει το χρέος μας, που αρχίζει και τελειώνει η υπερηφάνεια και η αξιοπρέπεια μας. Που αρχίζει και τελειώνει το προσωπικό και το κοινωνικό συμφέρον.

1.500.000 Έλληνες πολίτες άνεργοι, εκατοντάδες χιλιάδες δεν έχουν να φάνε. Για όλο αυτόν τον κόσμο πως εκφράστηκε η ευαισθησία μας συνάδελφοι; Για το 57% των άνεργων νέων στη χώρα, για τους διδάκτορες σερβιτόρους, τι έχουμε να πούμε; Πόσα εξάμηνα από τη ζωή τους χάνονται ; Όταν το βασικό πτυχίο χάσει εντελώς την αξία του σε ένα υποβαθμισμένο πανεπιστήμιο, πόσα χρήματα θα ξοδέψουν οι γονείς στη εναγώνια αναζήτηση και απόκτηση ενός μεταπτυχιακού τίτλου αμφίβολης επιστημονικής αξίας και επαγγελματικής αξιοποίησης;

Αγαπητοί συνάδελφοι,

προσωπικά δεν βλέπω άλλο δρόμο υπεράσπισης του πανεπιστημίου, της υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης και έρευνας, από τη μαζική συμπόρευση όλων μας στην κατεύθυνση της μη εφαρμογής αυτών των μέτρων και εκείνων που θα ακολουθήσουν. Είναι ο μόνος τρόπος να υπερασπιστούμε ότι με κόπο χτίσαμε οι παλαιότεροι, παρακαταθήκη για τους νεώτερους οι οποίοι ελπίζαμε και εξακολουθούμε να ελπίζουμε να το κάνουν ακόμα καλλίτερο και όχι να ζήσουν στα ερείπια του.

του Γ. Π. Τριμπέρη

Καθηγητή του Τμήματος Φυσικής του Ε.Κ.Π.Α.